

Dissabte 2 de Quaresma

Text de l'Evangelí (Lc 15,1-3.11-32): En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells». Jesús els va proposar aquesta paràbola: «Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: 'Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca'. Ell els va repartir els béns. Al cap d'uns quants dies, el més jove va vendre's tot el que tenia i se'n va anar amb els diners en un país llunyà. Un cop allí, dilapidà la seva fortuna portant una vida dissoluta. Quan s'ho hagué malgastat tot, vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat (...).

»Llavors reflexionà i es digué: 'Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers'. I se n'anà a trobar el seu pare. Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà (...)».

La cristologia implícita en la "Paràbola del fill pròdig"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui llegim, potser, la més bella de les paràboles de Jesús. Té tres protagonistes: els dos germans (el fill "pròdig" i el que restà a casa) i el bon pare. Jesucrist, realment, en aquell moment es trobava davant de dos "germans": cobradors d'impostos i pecadors, d'una banda; fariseus i mestres de la Llei, d'altra banda. Amb les seves

paraules, Jesús justificava la seva bondat i acollida envers els pecadors.

Més encara: Jesucrist identifica la seva bondat cap els pecadors amb la bondat del pare de la paràbola. Amb la seva actitud, Jesús esdevé la revelació vivent del qui Ell anomenava el seu "Pare". ¿Com ha mostrat Déu el seu amor misericordiós pels pecadors? Fent morir el Crist per nosaltres "quan encara érem pecadors" (Rm 5,8). Jesús no apareix explícitament en el marc narratiu de la seva paràbola perquè Ell viu identificant-se amb el Pare celestial, tot subratllant l'actitud del Pare en la seva pròpia.

—Jesús, a través de la figura del pare, us veig al bell mig d'aquesta paràbola com la realització concreta de l'obrar patern.